

Теорије завере су популарне, неосноване и поједностављене представе о друштвеним појавама. Према њима, увек постоји завера малициозних, малих, елитистичких група које делују у тајности и из себичних побуда против огромне већине припадника друштва који су "жртве". Биле су раширене у свим историјским периодима и у свим деловима света.

Истраживачи сматрају да овакве појаве настају због комбинације психолошких фактора и социјалне и политичке динамике. Психолози указују да људски мозак не прихвата хаос, наглашена је потреба за редом и контролом. Људи свет око себе опажају као смислени поредак, сазнање да је свет хаотичан делује дестабилизујуће. Отуда тако велики утицај религија. Примитивни човек све природне појаве објашњавао је деловањем натприродних бића. Али, и савременом човеку је једноставније да прихвати идеју о томе да је бог створио свет него да се удубљују у компликоване астрофизичке теорије о настанку свемира.

Када се деси нешто што не можемо да објаснимо, тражимо "пречице", једноставна тумачења која нас особађају неизвесности. Мозак само не опажа, он конструише, попуњава когнитивне празнине и ослобођа менталне капацитете за решавање животних проблема. На људе више утичу емоције и групна припадност него чињенице. Они обично бирају изворе информација који подржавају оно у шта већ верују. Наратив је важнији од чињеница. Они који имају представу о сопственој изузетности склонији су да поверују у завере, као и они који имају аверзију према властима.

Пише: Мирослав Самарџић
четвртак, 10 децембар 2020 20:44

